Ч. 30. Четвер 22 (9) лютого 1912. Рік XXII.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
**РЕДАКЦИЯ** і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
**ПИСЬМА** приймають ся лиш франковані.
**РУКОПИСИ** звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.
**РЕКЛЯМАЦИЇ** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата у Львові** в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*Новий спільний міністер скарбу. — З Угорщини. — З німецкого парляменту.*

Нинішна урядова „Wiener Ztg.“ оповіщує три відручні письма цісарскі. Перше письмо до ґр. Берхтольда повідомляє єго, що Цісар приймив в ласці димісию спільного міністра скарбу бар. Буриана і що іменував єго наслідником дра Білиньского. Друге письмо до бар. Буриана каже, що Цісар приймає в ласці єго димісию, висказує єму признанє за довголітну успішну працю на становищи спільного міністра скарбу і управителя Босни та Герцеґовини, а вкінци застерігає собі дальше єго ужитє в службі. Вкінци третє письмо до дра Білиньского містить єго іменованє на спільного міністра скарбу.

„Neues W. Tagblatt“ доносить в справі іменованя дра Білиньского спільним міністром скарбу: др. Білиньский одержав в неділю візванє, аби ставив ся на авдиєнцию у Цісаря. На тій авдиєнциї заявив Цісар др. Білиньскому, що вглядів єго яко одинокого кандидата на становище спільного міністра скарбу.

На то іменованє вплинуло після сеї часописи — знанє зі сторони дра Білиньского зелізничих справ, бо одним з важних адміністрацийних услівій Босни і Герцеґовини є зелізнича проґрама, дальше та обставина, що др. Білиньский як парляментарист є одним з найповажнійших політиків в палаті послів, а то тим більше потрібне, що новий міністер заграничних справ ґр. Берхтольд не мав доси нїчого спільного з внутрішною політикою. Дальшою обставиною промавляючою за покликанєм дра Білиньского на згадане становище було то, що др. Білиньский тїшить ся великою симпатиєю у Мадярів, з котрими мав до діла в часї своєї 10-лїтної діяльности на становищи ґубернатора австро-угорского банку.

Цїла праса, віденьска і будапештеньска, повитали іменованє дра Білиньского дуже сердечно.

В угорскім соймі веде ся дальша дискусия над справою войскової реформи. Доси не прийшло до порозуміня між більшостию сойму а опозициєю.

На засїданю німецкого парляменту дня 14 с. м. переведено новий вибір президиї наслїдком того, що вибраний президент і другий віцепрезидент зрекли ся своїх урядів. При виборі президента віддано 374 голосів; з того 173 карток (консервативних) було невиповнених а 103 упало на посла Кемпфа (поступ. люд. стор.) При виборі другого віцепрезидента 165 карток було невиповнених, а 194 голосів одержав пос. Դове (пост. люд. стор.) Оба приняли вибір і президия німецкого парляменту складає ся тепер з двох поступовців та одного социяліста. Німецкий парлямент є знову хвилево спосібний до працї, але лише на 4 тижднї, аж до реченця оконечного вибору президиї, причім покаже ся, чи обструкция консерватистів і центрум буде дальше тревати та чи національні лїберали при дефінїтивнім виборі президиї будуть знов голосувати на социяліста як першого віцепрезидента.

По виборі президиї приступлено до буджетової дискусиї. На засїданю дня 15 с. м. пос. Франк (соц. дем.) виступив з промовою, в якій заявив, що виборцї дожидають від парляменту діл а не слів. Обговорюючи протести против вибору социяліста віцепрезидентом палати, бесїдник вказує на австрийский парлямент, де социялїстам дано одно місце в президиї. Що-до німецко-анґлїйских взаємин то головна поміч прийде социяльним демократам з Анґлїї, бо тамошні робітники зуміють вплинути на анґлїйску політику, щоби війшла на мирову дорогу. Домагає ся, щоби Німеччина не розпочинала авантурничої політики в Хінї против тамошної людности і кінчить: Социяльна демократия се явище живлове, державний канцлер явище переходове. Чим сильнїйше вбиваєте нас як клин, тим глубше і сильнїйше ми сидимо.

Ґр. Вестарп (консерватист) завначує, що єго сторонництво не може признати социяльній демократиї права репрезентувати парлямент.

8)

## З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

### Образки з подорожий по Хінї або Кітаю.

Після Цобельштіца, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

З Ганков до Вучанґа.

Четвертого дня около одинайцятої години доплив наш корабель до своєї цїли. Ще раз розходить ся Янґ-це-Кіянґ дуже широко. Здає ся, як би то був якийсь морский залив в глубинї краю. В пристани стоять на якорах величезні морскі кораблї: один сірий японьский кружляк, одна біла анґлїйска канонірка, а поміж ними чорний российский пароплав морский з двома грубими коминами, що набирає чай до Одеси.

Ганков то столиця чаю, що тягне ся вздовж берега ріки. Зпоміж зелених вершків дерев виглядають чорні лупкові дахи европейских домів, а між ними стоїть кілька фабричних коминів. По однім боцї міста єсть горб, котрий на своїм пустім хребтї двигає хіньску сьвятиню. Далеко за рікою виднїє ся горбоватий край, вкритий домами мов якимись темними точечками. То Вучанґ, де до недавна була резиденция Чан-чі-тунґа, найславнїйшого хіньского віцекороля. Мури міста виглядають здалека мов би якийсь гребінь застромлений в зелений горб. Високо понад хіньскими домами пiднимає ся фабричний комин віцекоролївскої прядільнї бавовни.

З Ганков до Вучанґа повезла нас мала парова лодка. Місто се видко з Ганков і здає ся, що то недалеко, але показало ся, що треба їхати до него доброї півтора години. Насамперед треба то мати на увазї, що судно мусить плисти скісно через ріку, а відтак і поборювати страшенну силу струї. Коли дивити ся на ріку, то здає ся, що она пливе поволи і спокійно, але місцями суть широкі плеса і вири, де вода крутить ся і булькотить, та зраджує ту силу, яка знаходить ся там в споді. Що струя раз вхопить, того вже не випустить. Янґ-це-Кіянґ поглощає більше людий як всї инші ріки на сьвітї. Недавно тому впав з італїйского корабля „Марко Польо“, що стояв під Ганковом, якийсь моряк у воду. За мінутку була вже спущена лодка ратункова, але тої мінутки вистало, щоби вода понесла того чоловіка сотки метрів і він щез без слїду.

Низькі доми Вучанґа тягнуть ся довгим рядом вздовж ріки. Понад ріку іде вузка улиця ніби такий „Бунд“ як той що в Шанґаю. На сю улицю виходить брама міста, з котрої виринає безнастанно множество людий. Над берегом мешкають здаєсь самі корабельники, що роблять тут судна. В однім місци люди довгими жердями з гаками стараються ся притягнути якусь лодку, котру вода перевернула. Коли іти дальше горі рікою, видко три войскові табори, в котрих стоїть войско віцекороля. Кождий табор обведений правильним чотирокутним муром. На серединї такого табора єсть закопаний високий стовп, на вершку котрого повіває червона хоругвка а на нїй виписане білими буквами назвище командуючого ґенерала. Близько самого міста знаходить ся табор прибочної ґвардиї і він здаєсь ще найлїпше уладжений. Командантом ґвардиї єсть ґенерал Чанґ-Піау.

Недалеко від табору ґвардиї починають ся фабричні будинки прядільнї бавовни віцекороля. З величезного комина бухає чорний дим. То якраз обідова пора і парова свиставка дає знати, що настає перерва в роботї. Трохи дальше звідси всуває ся земля острим рогом у воду а в самій серединї міста піднимають ся горби і тягнуть ся аж до ріки. В горі на тих горбах видко красні доми з верандами довкола. Живописно укладають ся криші тих домів одні понад другими; декотрі з них вкриті вершками дерев; з переду сьвітить ся зелений причілок якоїсь сьвятинї.

На самім кінци згаданого рога безпосередно над водою єсть уставлений якийсь дивний памятник, що єсть стіжковатий і виглядає мов

Покликуючись на досьвіди минувшого року, вказує на конечність уоружень і перечить, будьто би фльота була для Німеччини видатком злишним. Бесідник знає, що консервативти через свої монархістичні погляди попадуть нераз в конфлікт з більшостию парляменту і з ліберальними сторонництвами, котрі промощують лише дорогу социяльній демократиї. Сторонництво бесідника стоїть непохитно при правах цісаря а передовсім при его праві іменувати державного канцлера після власної думки.

Канцлер Бетман-Гольвеґ відповідав на виводи бесідників в англійскім парляменті і заявив, що Гольден підчас свого побуту в Берлині з порученя англійского кабінету обговорив точки, в яких інтереси обох держав стикають ся, щоби витворити основу до відносин повних довіря. Відбуло ся кілька подрібних конференций, що будуть дальше вести ся.

Також слідуючого дня канцлер Бетман-Гольвеґ забрав голос і виступив против социялістів та лібералів, котрі їх попирають. Голосами лібералів першим віцепрезидентом парляменту вийшов социяльний демократ, хотяй социялісти заявили, що не хотять з обовязати ся до сповненя репрезентацийних обовязків супротив цісаря. Чи се відповідає принципам лібералів? Домагають ся тепер від канцлера, щоби змінив політику правительства. Чи маємо се зробити зі страху перед 110 социялістичними мандатами? Чи може зі страху перед 4 міліонами голосів, які в часі виборів на них упали? В тій скількости голосів містить ся радше віра в недостачу небезпечности социяльної демократиї. Якби социялісти від слів перейшли до небезпечних діл, певно не могли би числити на таку скількість голосів.

В теперішній стадиї правительство не може показати ніякої хитливости, признати ніяких уступок в напрямі дальшого здемократизованя виборчого права. Державний канцлер не може також допустити до зменшеня теперішної відповідальности канцлера і до піддання его під успішну контролю парляменту. Та думка повстала з доктрини, що правительство ніколи не згодить ся на вкорочене прав корони. Побіда социяльної демократиї і цілковита недостача орґанізациї серед міщаньских партий не може бути предметом нездорових компромісів між цісарем а парляментом, союзною радою, парляментом і конституциєю. Правительство не може зрезиґнувати із своїх прав. Европейский мир ніколи не був так загрожений, як тоді, коли Німеччина попала в дезорґанізацию і коли німецка вітчина мусїла утратити на значіню і повазї. Потрібуємо сили і політичної рішучости, не вільно нам вагувати ся анї на право анї на ліво. Німецка держава не може бути правлена анї реакцийно анї радикально. Було би нещастєм, якби наша політика ішла за вказівками социяльної демократиї або реакциї. Против сего застерігаю ся з цілою рішучостию без огляду на те, чи оно кому до вподоби або нї. Наше економічне і духове житє повинно сполучити всї міщаньскі сторонництва. В попередних епохах історії нашого народу був може час для німецких межиусобиць, нині така держава, котрої спосібність до діла спиняє незгода серед сторонництв, буде осуджена історією.

В острий спосіб відповів канцлерови социяліст Ледебур, котрого знов поборював державний секретар Кідерлен-Вехтер.

## Новинки.

**Львів, 21 лютого 1912.**

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував радника висшого суду краєвого у Львові Ів. Кіліяна радником Двору, віцепрезидентом суду краєвого у Львові і управителем суду карного. — Є. В. Цїсар іменував радника висшого суду краєвого у Львові дра Волод. Малачиньского віцепрезидентом суду краєвого у Львові.

— **Іменованя в буковиньскій Раді шкільній.** Є. В. Цїсар іменував членами буков. кр. Ради шк. проф. унів. дра Теодора Тарнавского, конс. радника Мелетія Галїпа, крилошанина Келестина Костецкого, ев. пастора Мартина Декера, президента жид. громади дра Бенна Штравхера, шкільного радника Костя Мандичевского і директора ґімназиї Кароля Вольфа. До сих іменованих членів входять в склад кр. шк. Ради ще вибрані заступники краєвого виділу Омелян Попович і др. Аврель Ончул та заступник черновецької громади, прав. радник др. Йосиф Франк, а на конець із уряду краєві інспектори шкіл і референт адміністративних і економічних справ шкільних.

— **Є.Е. ВПреосьв. Митрополит** граф Андрей Шептицкий виїхав до Швайцариї до свого брата Казимира. Рівночасно виїхав до Кольонїї і кн. Макс Саский, котрий перебував в гостинї у Митрополита.

— **Субвенциї на рускі цїли** ухвалені в краєвім буджетї на сей рік: Жіноча семінария Руск. Тов. Педаг. у Львові 2000 К, Школа вправ при сїй семінариї 1000 К, Руске Тов. педаг. на жeньску виділову школу у Львові 9.000 К, Руский Інститут для дївчат в Перемишли 2.400 К, Руске Товариство педаґоґічне у Львові 2.500 К, Товариство „Просьвіти“ у Львові 9 000 К, Наукове Тов. ім. Шевченка 17.000 К, о. Джулиньский на видавництво 800 К.

— **Ліцитация.** Дня 23 лютого 1912 о год. 9 рано відбуде ся в маґазинах товарових стациї Львів-Підзамче публична ліцитация невідобраних товарів, як: горївка, цукорки, чоколяда, сьвічки, машина до шитя і рільничі, товара блаватні, порожні бочки і т. п.

— **Дрібні вісти.** Вибір одного члена до ради повітової в Лїську з ґрупи громад міских розписаний на день 21 марта с. р. — Розійшла ся чутка, що міністерство війни задумує зробити із Золочева подібну кріпость як Перемишль. Чутка ся доси однак не знайшла потвердженя. — Зверхність міста Підгаєць розписала конкурс на міского ветеринаря з річною платнею 1600К. Реченець до вношеня подань до кінця с. м. — На площи сьв. Духа знайдено 20 хусток до носа. — П. Пілерова згубила золоту подовгасту брошку з двома шафірами і брилянтами. — Поліцаян в службі на ул. Яґайлоньскій казав вчера забрати візок на двох колесах, на котрім було 4 сотнарі вугля. Чий то візок, не знати. Візок той стояв на улици вже від минулої пятницї. — Візник Стан. Врубель наїхав вчера на ул. Городецкій на ваґон електричного трамваю і вибив дишлем дві шиби. — На улици Длуґоша знайдено плятинову шпильку. Можна єї відобрати при ул. Супіньского ч. 20, 4 двері межи год. 2 а 3 пополудни

---

би якийсь канделябер, призначений на якийсь великий смолоскип. Поза ним стоять останки погорівшої паґоди. Се місце єсть незвичайно сьвяте. Єго називають „вежою жовтого журавля“. Тут, бачите, якийсь хіньский мудрець полетів на жовтім журавли до неба. Я того не видів, але менї то розповідали люди, котрим годить ся вірити а впрочім і не виджу причини, длячого би якийсь хіньский мудрець не мав літати, коли нинї люди і в Европі зачали літати; правда, що они не летять ще просто до неба як той хіньский мудрець, але все-таки вже многі з них перелетїли на тамтой сьвіт. Паґода, що погоріла, і той якийсь стіжковатий памятник, мають пригадувати ту побожну подію.

Доми, що виднїють ся дальше позаду на горбах то, чайнї хіньских товариств. Хіньскі купцї і ремісники творять товариства, які дуже нагадують давнї, середновічні цехи в Европі. Члени сих товариств, подібно як і в давних цехах мусять точно придержувати ся тих постанов, які установляє товариство. Коли н. пр. якесь товариство установить цїну товарів, то хіньский купець не сьміє відступати від тої цїни під ніяким услівєм. Крім того сполучають ся Хінцї ще й в краяньства, котрі часто сполучають ся в одно з цеховими товариствами. Коли н. пр. в якімсь більшім місті знайдуть ся люди з тих самих сторін, отже краяни, і они виконують однакове ремесло, то сполучають ся разом і так творять і краяньство і фахове товариство разом. Кожде таке товариство має свій власний дім а чайнї коло вежі жовтого журавля належать до найпоряднїйших того рода цехових льокалів.

Приїхавши до Вучанґа, були ми в гостинї й у тамошного віцекороля Чан-чі-шунґа, котрий свого часу належав до найздібнїйших хіньских ґубернаторів і був в своїй провінциї ніби таки справдешним королем. Він держав собі не лиш войско, але також і „военну фльоту“, зложену з двох кораблів, одного більшого парохода, котрий відкупив був від анґлійского консуля і узброїв его пушками а другого меншого і оба умістив в окремій пристани. Чан-чі-тунґ оснував був тут також велику военну школу. Був то ряд великих деревляних будинків по найбільшій части з великими сьвітлицями і просторими подвірями. На кінци цїлого ряду тих будинків стояла сьвятиня божка війни, збудована також з дерева. В школї тій було свого часу 80 учеників а учило їх двох німецких чи радше пруских офіцирів, якийсь Фукс і Штравх. Наука відбувала ся в той спосіб, що виклади учителя перекладав ученикам хіньский товмач. Здає ся, що пізнїйше заступлено німецких офіцирів японьскими, бо Японцї значно дешевші; за ту платню, яку побирав німецкий офіцир, можна було мати десять японьских.

У Вучанґу скінчила ся наша подорож по Янґ-це-Кіянзї. Побувши один день в гостинї у віцекороля Чан-чі-тунґа і оглянувши табор піонїрів, вибрав ся я на другий день сухим путем до Пекіна, ще тоді столицї хіньского цїсарства.

### Заказане місто.

Все іде, все минає! Пекін, ще до недавна столиця хіньского цїсарства, сходить нинї на другий плян а висуває ся на перше місце давна столиця Нанкін яко столиця хіньскої републики. Поки що мешкає ще цїсарска родина в Пекінї, але мабуть в недовгім часї винесе ся з него на віки, а тоді й заказане ще до недавно місто в Пекінї перестане бути заказаним.

Коли подивити ся на плян Пекіну, то місто се предста вляє ся як велика скриня, в котрій єсть друга скринка, в тій скринцї знов скринка; єсть то ніби збірка міст вложених одно в друге. Побіч „хіньского міста“ єсть „татарске місто“, а в „татарскім містї“ єсть „цїсарске місто“. Наконець в тім „цїсарскім містї“ єсть добре забезпечене і укрите „заказане місто“, до котрого нїкому чужинцеви не вільно заходити. Доси була то велика ласка, коли заграничних послів принимано у великій салї при входї до заказаного міста.

Се заказане місто, то очевидно найцїкавійша часть Пекину хоч би лиш якраз длятого, що она заказана, але то заразом і найтайнїйше місце на сьвітї. Оно переходить всякі поняття навіть того, що розповідає ся в казках. Там повно чудових палат, марморових мостів, мурів з золота і срібла, якихсь свого рода скринь і вівтарів, висячих городів та всїляких фантастичних і ґеніяльних діл штуки, які тут призбирано через несчислимі століття. Тут ще й нинї мешкає цїсар, вглядно цїсарева вдовиця. Ніхто непокликаний не сьміє тут станути ногою. Але поправдї сказавши, цїсареви з тим гірше, бо той якийсь „чужий чорт“ не сьміє заходити до сего міста, але цїсареви не вільно з него виходити. Тим то й відзначає ся „син неба“, як то его називають. Він єсть вязнем в своїй власній палатї і засуджений жити там, доки аж справдї не покличуть его до неба.

(Дальше буде).

— **Смерть в наслідок загоріня.** В Рідзвяних теребовельского повіта загоріли сими днями на смерть Катерина Концурова і її донька 12-дітна Юлія. Поміч лікарска подана сейчас показала ся безуспішна.

— **Замерз.** На териториї громади Шили збараского повіта знайдено сими днями тіло селянина Николая Яха із Суховець. Як переведені доходженя виказали, Ях, їдучи із Збаража вступив до коршми в Шилах щоби загріти ся. Тимчасом коні лишені самі перед коршмою очевидно сполошили ся і втекли. Ях шукаючи по полях змучив ся очевидно або й змерз та поклав ся на снїгу і там замерз.

— **Переміщенє войска.** В львівскім XI корпусї армії мають в наслідок розпорядженя Міністерства війни настати слідуючі зміни місць гарнізонів: штаб полковий 1 відділ машиновий і 3 баталїони 15 пп. переносать ся зі Львова і Мостів великих до Тернополя, а з Тернополя перейде 55 пп. до Львова і Мостів великих; 30 баталїон стрільців перенесе ся зі Львова до Штаєр, а наконець 4 полк уланів буде перенесений з Жовкви і Львова до Вінер Найштадт або Трайскіхен.

— **Репертуар руского театру у Львові.** Саля „Gwiazd-и“ ул. Францїшканьска 7. Початок о год. 7 вечером.

В четвер буде повторена знаменита фарса Геннекена і Вебера „20 днїв тюрми“, що відзначаєть ся здоровим дотепом та зручно обдуманими ситуацийми.

В пятницю появить ся на сцені третий раз в трохи зміненій формі трагедия козацкої України В. Пачовского „Сонце Руїни“, до котрої музику зладив наш композитор др. С. Людкевич.

В суботу появить ся в друге у Львові опера Д. Січиньского „Роксоляна“, яка за першим разом здобула собі загальне признанє.

В неділю, як звичайно, дві вистави.

— **Величезний страйк,** так великий, якого не бувало ще нігде на сьвіті, має вибухнути в найблизших днях а може вже й годинах в Англії. В страйку тім возьме участь міліон робітників гірничих, 650.000 робітників з промислу бавовняного, 300.000 з промислу мідяного і зелізного, 460.000 механіків, звиш 240.000 робітників транспортових і 240.000 фарбярів. Страйкуючі мають до розпорядимости всего лиш 50 міліонів корон, сума в виду величезного числа страйкуючих дуже маленька.

— **Мальверзациї на шкоду фабрики хліба Чуджака.** Перед кількома днями довідала ся полїция, що служба у фабриці хліба Чуджака вже від довшого часу займає ся в мантїйский спосіб продажею хліба. Донесенє було звернене против магазинера Яна Леонарда і розвозителя Саламона Доннера. Леонард іменно видавав Доннерови хліб, котрого не записував до рахунку а узискану з розпродажи того хліба суму забирав для себе, при чім очевидно платив добре також свому спільникови, щоби той мовчав. Повідомлений о тім властитель пекарні п. Чуджак провірив всї ті факти а ревізия переведена у обжалованих видала неожиданий вислід. В мешканю Ленарда знайдено 890 корон а при Доннері надвишку 60 кор., з походженя котрих не уміли виказати ся. Крім того мав Доннер на своїм возї 60 бохонців хліба не записаного в рахунку. Стверджено також, що Доннер на шкоду властителя фабрики давав крамарям хліб на кредит і так крамар Йосиф Генїґ винен Доннерови 200 кор. за побраний хліб. Обох спільників арештовано.

## Наука, штука і література.

— **Нові книжки Товариства „Просьвіта“.** Заряд канцеляриї Тов. „Просьвіта“ у Львові пригадує на свої видавництва, що вийшли друком в послїдних місяцях а то:

1. П р о р і л ь н и ч і  д о с ь в і д и  і  п р о б и, роблені заходом Тов. „Просьвіта“ у Львові на селяньских господарствах в 1908 — 1910 рр. Зладив Сидір Кузик, б. вандрівний учитель господарства при тов. „Просьвіта“ у Львові (тепер рільн. інструктор при Видїлї краєвім). Стор. 127. Цїна 1 кор., а оправл. в полотно 1 кор. 60 сот.

Головною цїлию сеї книжки є причинити ся до пошириня господарского поступу у наших селян. Популяризує вона управу паствиних ростин, уживанє штучних погноїв, плеканє сіножатий, сіянє облагородненого насїня і т. ин. Голоси селян зібрані в сій книжцї, тих селян, що перевели у себе проби з ріжними новостями, повинні заохотити весь загал нашого селяньства до піднесеня видатности своєї землї. Кожда Читальня „Просьвіти“, кождий кружок „Сільского Господаря“ та кождий селянин повинен набути сесю книжочку на власність.

2. „П а с і к а“ або наука про те, що треба знати, чого постарати ся, та як що коли робити, щоби пасїка все добре вела ся. Написав Микола Михалевич. Четверте виданє поправлене з одним образком і девятнайцятьма рисунками. Сторін 116. Цїна оправленого примірника 1 кор. 20 сот., брошурованого 50 сот. — Про вартість сеї книжки говорить се, що вона виходить вже четвертим накладом. Нї один пасїчник, що хоче мати якусь користь зі своєї пасїки, не обійдеть ся без неї.

3. П о р а д н и к  г і ґ і є н і ч н о - л і к а р с к и й. Недуги пошестні. Зладив др. Евген Озаркевич, директор „Народної Лїчницї“ у Львові. Стор. 134. Цїна брошурованого прим. 1 кор., оправл. в полотно 1 кор. 60 сот. Книжка ілюстрована. Повинна найти ся в кождім громадскім урядї, в кождій шкільній біблїотецї, в руках кождого інтеліґента, що живе серед народа і у просьвічених селян, бо описує нетільки самі пошестї недуги але й подає способи як належить їх поборювати.

4. Твори Ізидора Воробкевича. Том другий. (Руска Письменність XII. 2). Стор. 410. Цїна в звичайній оправі 1 кор. 60 сот., в гарній оправі 2 кор.

5. З  М а р к і я н о в и х  Д н ї в. Зладив др. Іван Брик. Цїна 50 сот. Спомини і описи торжества з ювилейного року Маркіяна Шашкевича. Книжка призначена для членів „Просьвіти“. Дістануть її усї члени при кінци місяця лютого, що заплатили свої вкладки за рік 1912. — При кінци місяця лютого вийдуть з друку і появлять ся в продажі:

1. Т в о р и  О л е к с и  С т о р о ж е н к а (Руска Письменність).

2. Ж и т о, біольоґічна розвідка Гната Хоткевича.

Приготовлено до друку і появлять ся в продажі в місяци марти:

1. У к р а ї н ь с к о - р у с к и й  С п і в а н и к. Збір найкрасших і найновійших пісень. Співаник буде окрашений гарними ілюстрациями. Замовленя на Співаник приймає канцелярия вже від тепер.

2. В з і р ц е в и й  Г о с п о д а р, другий наклад справлений і доповнений.

## Телеґрами.

**Відень** 21 лютого. В палатї Архикн. Райнера відбула ся нинї церковна церемонїя „диямантового весїля“ архикняжої пари в присутности Цїсаря і всїх Архикнязів. Цїсар нинї по двох місяцях перший раз виїхав з Шенбруну.

**Будапешт** 21 лютого. Іменованє Ексц. Біліньского спільним міністром скарбу зробило в правительственних кругах і в прасї дуже добре вражінє. Всї часописи підносять єго величезні здібности і кажуть, що він належить до найвизначнїйших личностий австрийского парляменту.

**Льондон** 21 лютого. Переговори ведені мировим урядом межи робітниками а роботодавцями в промислї углевім позістали без успіху. Робітники відкинули предложеня роботодавців. Нинї відбуде ся в Льондонї засїданє екзекутивного міжнародного комітету союза гірників, в котрім суть репрезентовані Анґлїя, Франция, Німеччина, Австро-Угорщина і Бельгія. Має бути обговорена спільна акция на случай вибуху страйку.

**Париж** 21 лютого. Підчас вчерашних забав карнавалових арештовано 970 осіб за всїлякі провини. В комісариятї при ул. Торель арештовані розтяли руру ґазову. Треба було замкнути ґазометр, щоби недопустити до вибуху. Остаточно уряд полїцийний мусїв випустити 250 арештованих.

**Ню Йорк** 21 лютого. З Мехіка доносять: Після вістий з Пуеблї, вязні хотїли втечи з тамошної вязницї. Прийшло до борби, в котрій згинуло 27 вязнів і оден дозорець; 20 вязням удало ся втечи. — Союзне войско заняло місто Санта Марія коло Куернавака.

**Бомбай** 21 лютого. Вчера в полудне вибух великий огонь на площи, де було зложених богато тисячів пак бавовни. Шкоду обчисляють на чверть міліона фунтів штерлїнґів.

## Цїна збіжа у Львові
**дня 20-го лютого:**

**Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.**

| | | | |
|---|---|---|---|
| Пшениця | 11·20 | до | 11·50 |
| Жито | 9·10 | „ | 9·40 |
| Овес | 8·— | „ | 8·30 |
| Ячмінь пашний | 8·— | „ | 8·50 |
| Ячмінь броварний | 8·50 | „ | 10·50 |
| Ріпак | —·— | „ | —·— |
| Льнянка | —·— | „ | —·— |
| Горох до вареня | 7·— | „ | 13·— |
| Вика | 10·50 | „ | 11·50 |
| Бобик | 8·70 | „ | 9·90 |
| Гречка | —·— | „ | —·— |
| Кукурудза нова | —·— | „ | —·— |
| Хміль за 50 кільо | —·— | „ | —·— |
| Конюшина червона | 80·— | „ | 90·— |
| Конюшина біла | 115·— | „ | 135·— |
| Конюшина шведска | 75·— | „ | 90·— |
| Тимотка | 60·— | „ | 75·— |

## Рух поїздів зелїзничих

**обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.**

**ЗАМІТКА.** Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем числ мінутових.

### Відходять зі Львова

**з головного двірця:**

До Кракова: **12·35**, **3·40**, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·48** 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від ¹/₆ до ¹⁵/₉ включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·15**, 8·45 11·13.
†) до Красного.

До Чернівець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, 2·30, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·22
§) Від ¹⁸/₆ до ¹⁰/₉ включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·18.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

**З Підзамча:**

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), 3·33 9·09, 11·33.
†) До Красного.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефон ч. 527).